

Posudek na bakalářskou práci Michaely Tesařové „Konstrukce ideální ženy v časopisu ELLE“

Předložená bakalářská práce si klade za cíl zkoumání genderových stereotypů v časopise ELLE. Jako výchozí teoretická vodítka si autorka práce vybrala pojmy Rolanda Barthesa, Michela Foucaulta či Judith Butler. Výběr autorů je zcela jistě orientován podle tématu práce, protože hypotéza zní: „Hypotézou, kterou se budu snažit v rámci své bakalářské práce potvrdit, je, že ačkoliv se časopis ELLE prezentuje jako spojenec ženy, která má svůj vlastní názor a nebojí se být sama sebou, a v obecné rovině tedy sám sebe situuje do feministické pozice, způsob, kterým se tento časopis obrací ke svým čtenářkám vychází spíše z femininní pozice, a ve skutečnosti tak potvrzuje a dále reprodukuje konformní obraz ženství v maskulinním řádu“ (s. 7). Otázka konstruktivity (a) diskurzu je na místě, na druhé straně ověření hypotézy je poněkud problematictějšího rázu z toho důvodu, že výsledek je již tušen předem. Proto zde nabývá na významu otázka provedení a detailnějšího čtení vybraných rubrik/textů z časopisu. Ještě než však přejdeme k této teoretické části, dovolím si uvést několik poznámek k části teoretické.

Jednotlivé kapitoly z teoretické části jsou jaksi bez úvodu. Čtenář netuší, proč jsou zrovna tyto teorie uvedeny, občas se setkáme, spíše s formulačními, nepřesnostmi: „Barthes přebírá Saussurovo trojdimenzionální schéma jazyka označující/označované/znak“ (s. 13). Na druhé straně, když Michaela Tesařová referuje dílo Michela Foucaulta, jedná se o přesný výklad bez zbytečných odboček. Ostatně právě teoretická část je, podle mého názoru, hezkou ukázkou toho, že se Michaela Tesařová vyrovnala s odbornou literaturou a oceňuji také fakt toho, že vycházela také z textů cizojazyčných. Po formální stránce teoretická část občas vykazuje dělení na odstavce „odsazené“, jindy nikoliv.

Praktická část za částí teoretickou značně zaostává. Za prvé si nejsem jistý, zda postup, který Michaela Tesařová zvolila, je zvolen správně. Spíše než repetitivní čtení a interpretace jednotlivých článků, bych volil čtení tematické. Přeci jen; tématem bakalářské práce je „konstrukce ideální ženy“, proč tedy nepostupovat formou postupné interpretace jednotlivých vlastností, které by ona ideální žena měla mít? Takto je bakalářská práce, respektive její praktická část, značně se opakující a hlavně; interpretační vhléd Michaely Tesařové je spíše stručný. Přičemž právě v této části by měla studentka prokázat schopnost detailní četby, což se bohužel neděje. Za druhé musím také zmínit, že práce s teoretickými koncepty, které byly

představeny v první části bakalářské práce, je velmi střídá, což nepovažuji za šťastné. Stejně tak argumentace výběru vzorku je, podle mého názoru, těžko obhajitelná.

Práci doporučuji k obhajobě s předběžným hodnocením mezi „2“ a „3“.

V Praze dne 25. 1. 2017

Mgr. Martin Charvát, Ph.D.